SBOROVÝ LIST CÍRKVE BRATRSKÉ V BRNĚ, KOUNICOVA 15

KOMPAS

DUBEN/2014

PALMOVÁ NEDĚLE V BESÍDCE

NEBEND JÓŠEBA

PROGRAM NA DUBEN 2014

Obsah / duben 2014

2 **Pane, uč mě, jak tě hledat**
připravuje Daniela Asszonyi

3 **Úvodník**
Anna Dostálová

4 **Výhledy na duben**
Petr Raus

6 **Sborová kronika (duben)**

6 **Zrcadlení méně známých biblických postav (3)**
Daniel Komrska

8 **Komiks**
Alík Zachariášová

9 **Diakonická ordinace**
Petr Raus

11 **Velikonoční pozdrav**
Bohumiličtí

12 **Nebend**

13 **Příběhy už letí světem... 30**
Pavla Sychrová

15 **Duben v našem sboru**
Program pobožností a dalších setkání

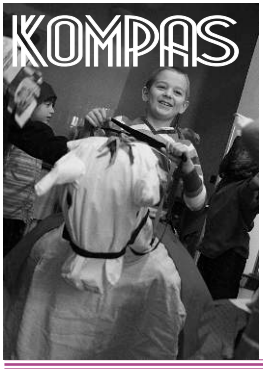

Na titulní straně foto ze společné besídky brněnských sborů CB, kde si některé děti vyzkoušely „vjezd do Jeruzaléma" na oslátku.

Fotografiemi do tohoto čísla přispěli: David Fajfr a webové stránky.

CÍRKEV BRATRSKÁ, BRNO
Modlitebna Kounicova 15;
kazatelé:
Jan Asszonyi – tel.: 534 009 434
Daniel Komrska – tel.: 777 004 861
pastorační asistentky:
Mária Uhlíková – tel.: 739 247 616
Noemi Komrsková – tel.: 777 004 821

Pane, uč mě, jak tě hledat

(Anselm z Canterbury)

Dovol mi hledět na tvé světlo alespoň
z dálky,
alespoň z hlubiny.
Pane, uč mě, jak tě hledat,
a dej se znát hledajícímu.
Vždyť tě nedokážu hledat, když ty mě
to nenaučíš,
a nedokážu tě nalézt, když ty se mi
nedáš vidět.

Toužebně si přeji hledat tě a v hledání
rozdmýchávat touhu,
z lásky tě chci nalézt a v nalézání ještě
více
milovat.

Pane, nechci se chlubit,
že jsem pronikl do tvých propastných
hlubin,
vždyť můj rozum se s nimi nemůže
měřit.
A přece bych si přál poznat alespoň
kousek tvé pravdy,
té pravdy, ve kterou mé srdce věří a
kterou miluje.

Nechci tě poznat, abych mohl věřit,
ale věřím, abych mohl poznat.

Z Mojí modlitební knihy od Anselma Grüna vybírá Daniela Asszonyi.

KOMPAS Sborový list Sboru Církve bratrské Brno, Kounicova 15

Vychází vždy na začátku nového měsíce pro vnitrosborové účely. Uzávěrka příštího čísla 20. 4. 2014.
Připravují: Lenka Broklová (broklova@volny.cz), Petr Raus (petr.raus@cb.cz), David Fajfr (david.fajfr@seznam.cz), za dorost a mládež: Ondřej Horký (ondrahorky@seznam.cz).
Příspěvky možno posílat též na výše uvedené e-maily. Děkujeme.

Vzpomínka

Rána, při kterých ze svého místa u stolu v kuchyni vidím na oblohu, kdy se chystá sluníčko vstoupit do nového dne a prozařuje oblohu do krásných barevných tónů růžové a modré, mám velmi ráda. Ve dnech, kdy se mohu u okna zdržet déle, protože nemusím spěchat na ranní tramvaj do práce, si mnohem více vychutnávám krásu měnící se oblohy a znovu žasnu nad obrazem, který nám náš Stvořitel kreativně každým dnem jinak tvoří. Vybavuje se mi vzpomínka z doby, kdy mě Liduška Packová pozvala do mládeže. V té době jsem měla plno vnitřních otázek (jaký je smysl života, kde a co je pravda, kdo řídí náš život, kde vzít sílu, aby člověk mohl unést všechny problémy, které se v té době v naší rodině objevily). Začala jsem také navštěvovat biblické hodiny, které vedl bratr kazatel Jan Urban. Na své otázky jsem začala dostávat odpovědi. Jako správný hledající jsem o všem, co jsem slyšela v kázání, přemýšlela, ale především jsem bojovala s pochybnostmi, které se mnou přímo lomcovaly. Také jsem řešila, jak se případně vypořádám s ateismem, který byl v té době pro pedagogy v praxi téměř povinný.

Jednou v pozdním odpoledni jsem zůstala na pracovišti úplně sama. Plnila jsem úkol knihovníka a zařazovala do evidence knihovny nově přišlé knihy. Mezi nimi byl také spis od Komenského. Otevřela jsem ho a listovala, chvíli se začetla. Komenský psal o Boží existenci s takovou samozřejmostí, že mne to zaskočilo. Při studiu pedagogiky jsme se o Komenském samozřejmě učili, ale vlastně jsme paradoxně nikdy nemuseli Komenského dílo studovat (taková to byla absurdní doba, ten socialismus). Dodnes si přesně vybavuji, co jsem si řekla: „Tak takový velikán věří a píše o Bohu s takovou jistotou, a já, bezvýznamný červíček, si dovoluji o tom pochybovat. Já tomu chci věřit a já tomu věřím.“ V té chvíli se stalo něco, na co vzpomínám, a znovu se mi vybaví, jak se můj zrak obrací a zaletí vzhůru k obloze – k nebi. Vyskočila jsem ze židle, otevřela dokořán okno a prožila úžasnou vnitřní radost. Měla jsem dojem, že se obloha ke mně přiblížila, celá jásala a zpívala. Dostala jsem a prožila potvrzení, že Bůh skutečně je. Tak silný a ujišťující zážitek to byl.

Od té doby uběhlo hodně času. Událo se mnoho událostí, které zdaleka ne všechny byly tak jásavé, život někdy i bolel. Ale to, že jsem uvěřila, přijala Pána Ježíše a odpuštění hříchů, zakoušela moc modlitby, zabydlela se a získala duchovní domov ve sboru na Lenince a později na Kounicově, je stále platné. Nemusím tápat a hledat tu správnou cestu. Vím, komu jsem uvěřila, mám jasný směr i cíl a jsem za to skutečně vděčná.

Také si čas od času musím připomenout, jak je důležité a dobré věnovat se hledajícím, mít s nimi trpělivost, modlit se za ně.

Anna Dostálová

VÝHLEDY

ANEB CO NÁS ČEKÁ A CO NÁS (DÁ-LI PÁN) NEMINE V DUBNU

Měsíc duben nám Hesla Jednoty bratrské nadepsala slovy Pána Ježíše, která zaznamenal evangelista Jan: *Budete se rmoutit, ale váš zármutek se promění v radost* (J 6,20).

Takové verše většinou nemáme moc rádi, víc by se nám líbilo, kdyby Pán Ježíš mluvil o radosti hned, ten zármutek bychom si raději odpustili. Někteří křesťané fundamentalističtějšího ražení (tedy ti, kteří si z bible vybírají jen určité části a ty pokládají za důležitější, fundamentálnější, než části jiné) na základě některých biblických textů vytržených z kontextu prohlašují, že jako křesťané mají nárok na zdraví, štěstí, spokojenost. Že to všechno dostávají už na tomto světě jako dar svého Spasitele, který přece už *nesl jejich nemoci a jejich bolesti,* a že je proto oni sami jako lidé nést nemusejí. Tak se (trochu zjednodušeně řečeno) zrodila tzv. „teologie prosperity“, scestný směr soudobého křesťanství.

Se zlem v našich životech je to ovšem poněkud složitější. Provází nás už od Edenu a ani Golgota na tom mnoho nezměnila. Snad kromě jediného: Od prvních Velikonoc můžeme vidět, že zlo a jeho důsledky nemusejí být fatální, že ani smrt nemusí mít poslední slovo, že milost a naděje znamenají víc než spravedlnost.

Když jsem promýšlel souvislosti počátku a konce světa, jak o nich mluví bible (k tomuto tématu se opakovaně vracím, je mi blízké), musel jsem se ptát sám sebe: Jaký je rozdíl mezi lidmi v Edenské zahradě, mezi Adamem a Evou, a mezi lidmi v ráji, ve zjeveném Božím království? Tam i tam jsou lidé společně se svým Stvořitelem, tam ani tam nestojí mezi lidmi a Pánem Bohem žádná bariéra, na obou místech mají zajištěné všechno, co potřebují. Všechno se zdá být stejné, až na jedinou věc, kterou lidé v ráji mají, v Edenu ale neměli (a když ji získali, museli zahradu opustit): Zkušenost zla.

Vypadá to, že Pánu Bohu záleží na tom, abychom tuto zkušenost udělali. Abychom na vlastní kůži poznali, co zlo znamená a co obnáší. Abychom se také naučili proti zlu se postavit. Řekl bych, že v tom spočívá jeden z velkých důvodů našeho pozemského života. Zdá se, že zlo má moc cosi v nás změnit; někdy k dobrému, jindy ke zlému. Pokud v tomto zápase o nový směr obstojíme, necháme se proměnit k dobrému, připravíme se pro nebe. Používám tu sloveso v první osobě, tomu je ale třeba dobře rozumět. Sami bychom na to nikdy nestačili, jde tu o dílo Boží milosti, je ale třeba zřetelně vidět a citlivě vnímat, co učí Písmo i život, totiž že Boží milost (přinejmenším ve vztahu k jednotlivci) není neodolatelná. Zásadně záleží na našem vlastním rozhodnutí! Pánu Bohu je možné povědět „ne“.

Zlo přináší zármutek, Boží milost ho ale dokáže proměnit v radost. Dokáže zrušit poslední důsledky zla (i když jeho mnohé pozemské důsledky třeba i ponechá), za temným údolím otevře průhled k nebi, konec třeba i temné cesty prozáří nebeským jasem. Těm, kdo Pána Boha milují, nakonec i zlé věci pomohou dosáhnout dobrého.

Jakkoli je Hospodin tvůrcem všeho, tedy i zla, celé evangelium vypráví o jeho rozhodnutí chtít pro své stvoření s člověkem v čele dobro. Velikonoce, které nás v dubnu čekají, jsou pečetí na tomto Božím rozhodnutí, dokladem a vykřičníkem, který proměnil úplně všechno. Kéž bychom to mohli i o těch letošních Velikonocích znovu a do hloubky prožít.

Nedělní shromáždění

6. 4. 2014	9.00	Ekumenická neděle, slouží brněnský ŘK děkan Václav Slouk (Večeře Páně nebude slavena; slavili jsme ji poslední neděli v březnu).
	17.30	večírek: koncert skupiny Nebend
13. 4. 2014	9.00	Květná neděle, slouží kazatel Daniel Komrska. Neděle rodin s obědem, večírek ani večerní shromáždění se nekonají.
20. 4. 2014	9.00	Velikonoční neděle, slouží kazatel Daniel Komrska; večírek ani večerní shromáždění se nekonají.
27. 4. 2014	9.00	Slouží host kazatel Bronislav Matulík, diakonická ordinace Márie Uhlíkové.
	19.00	Meditativní bohoslužba s Večeří Páně, kterou doprovodí klavírista Ivan Šiller.

První dvě dubnové **biblické hodiny** ještě spadají do postního období, jde tedy o hudebně-meditativní setkání, jak jsme je prožívali od Popeleční středy. První z nich byla misijní středou, jak je to počátkem každého měsíce obvyklé; hostem byl jáhen z Petrova Jan Špilar, se kterým jsme se už setkali i na jednom z našich večírků. Kromě slova přinesl i výrazový tanec. O Velikonočním týdnu bude na biblické hodině sloužit sestra Mária Uhlíková, další dvě velikonoční biblické hodiny v dubnu už proběhnou v režii kazatele Jana Asszonyi. Ten se vrací ze studijního pobytu ve Spojených státech v polovině týdne před Květnou nedělí.

Nedělní večer 6. dubna bude ještě patřit poslednímu **večírku**, na Květnou ani Velikonoční neděli žádné večerní shromáždění nebude; čas můžeme využít k návštěvám a skupinovým akcím.

Na **Velký pátek** 18. dubna se sejdeme ke dvěma mimořádným shromážděním. Dopoledne bude sloužit sestra Mária Uhlíková; projdeme si pašijní příběh, k přemýšlení nám zahraje houslista Milan Paľa. Večerní velkopáteční bohoslužba bude v režii kazatele Jana Asszonyi. V obou shromážděních Velkého pátku oslavíme Večeři Páně.

Poslední dubnový nedělní večer věnujeme **meditativní bohoslužbě s Večeří Páně**, stejně, jako tomu bylo poslední neděli v březnu. Pouze začátek bude už v době standardních začátků nedělních večerních shromáždění, tedy v 19.00.

V soboru 5. dubna a v neděli 6. se v Kutné Hoře uskuteční **konference „Přihořívá“**, která je konferencí pro všechny generace. Bližší podrobnosti byly uvedeny v minulém čísle Kompasu.

O **Ekumenické neděli** 6. dubna bude sestra Mária Uhlíková sloužit v prvním sboru Českobratrské církve evangelické, a to jak v kostelíku na Pellicově ulici, tak o něco později v Červeném kostele.

V neděli 23. března dovolilo členské shromáždění do staršovstva br. Davida Fajfra. Ve středu 26. března zvolilo staršovstvo bratra **novým hospodářem,** a tím i statutárním zástupcem sboru.

SOLI DEO GLORIA
Samému Bohu sláva

S přáním pokojných dní – Petr Raus

DUBEN 2014

SBOROVÁ KRONIKA

Blahoslavený jest ten, jemuž odpuštěno přestoupení,
a jehož hřích přikryt jest.
Žalm 32,1 – BK

BLAHOPŘEJEME

KDY	KOMU	PROČ
1. 4.	bratru Janu Česnekovi z Brna	70 let
3. 4.	sestře Jaroslavě Bergerové z Brna	83 let
13. 4.	sestře Ludmile Halamové z Brna	88 let
14. 4.	sestře Naděždě Nováčkové z Brna	80 let
30. 4.	bratru Stanislavu Herníkovi z Brna	86 let

Cyklus zamyšlení: Zrcadlení méně známých biblických postav

JÓŠEBA

2. Královská 11,2: *Ale Jóšeba, dcera krále Jórama, sestra Achazjášova, vzala Jóaše, syna Achazjášova, a unesla ho zprostřed královských synů, kteří měli být usmrceni, a ukryla ho i jeho kojnou v pokojíku s lůžky. Skryli ho před Ataljou, takže nebyl usmrcen.*

Dějiny znají obojí, válku i mír, ničení i budování, rezignaci i naději. Uprostřed bojů a zápasů povolává Pán Bůh lidi, kteří se dokáží postavit zlému. Jednají podle Božího plánu. K takovým patří i Jóšeba.

V Božím lidu se také zápasilo o moc, intrikovalo, vraždilo. Achazjáš, judský král, potomek krále Davida, zahynul ve válce. Tak se moci chopila jeho matka Atalja, dcera bezbožné královny Jezábel ze severního království. Atalja se stává královnou jižního království a chce vládnout sama. Proto nechává zavraždit všechny královské syny a Davidovy potomky. Vypadá to, že to je konec království. Zlo zvítězilo. Ale Bůh plní svá zaslíbení. Jednání jediné ženy zachrání jediného potomka krále Davida. Jóšeba, sestra zemřelého krále Achazjáše, zachránila jeho malého syna Jóaše. Skrývala ho šest let. Měla odvahu postavit se proti zlému, proti zlé moci. Mohlo ji to stát život. Ví o tom jen její muž, kněz Jójada a chlapcova kojná. Mít lidi, kterým můžete důvěřovat, je dobré. A to bylo pro Jóšebu jistě velkou pomocí.

Jóšeba na sebe bere velkou zodpovědnost. Patří do královské rodiny, ale svým jednáním dává jasně najevo, že se na rozdíl od ostatních řídí Božími zásadami. Spolu se svým manželem chrání a pečují o davidovského potomka Jóaše. Z něj se pak stal král, který konal to, co se Bohu líbilo.

Pro co žijeme? Jaký smysl má Tvůj život? Jsi optimista a raduješ se z toho, jak se ti v životě daří? Nebo se ptáš, jaký to má smysl, když násilí, touha po moci, zloba druhé utiskují a otravují každodenní život?

Jde o to, konat to, co je správné. Tak se zachovala Jóšeba. Často právě to, co je nám nejblíže, vyžaduje největší odvahu.

Jsi součástí Božího plánu. Raduj se z toho a jednej. Bůh chce zachránit lidi, pomozme druhým k životu s Bohem. Buďme pevní ve víře a zvěme k Bohu.

Daniel Komrska

SÍLA MODLITEB

V neděli 16. března nám sloužil Slovem Božím pan kazatel Viktor Glier z Nového Města nad Metují. Považujeme to za Boží zázrak, že mohl před námi stát v plné síle, zdraví a s elánem. Jsou to asi tři roky, co havaroval na motorce a velice se zranil. Ani lékaři nevěděli, jestli se z toho dostane. Asi půl roku ležel v kómatu. Bylo to oznámeno na všech sborech Církve bratrské. Začal modlitební zápas za bratrovo uzdravení. Řetězové modlitby byly vysílány ve dne v noci. I my doma jsme se hned přidali. Protože náš syn také jezdí na motorce, nesli jsme to obzvláště těžce.

Až po půl roce jsme se dozvěděli další, pro nás šokující zprávu. Bratr kazatel Glier se srazil se Samuelem Ř., který je členem Sboru Církve bratrské v Náchodě. Je to nejmladší bratr mé švagrové. To si nedovedete představit tu bolest, kterou jsme měli a kterou jsme nesli. Hlavou se pořád honily myšlenky, jak se to vůbec mohlo stát?! Že se potkají bratři v Kristu a takhle to dopadne! O to více jsme bojovali na modlitbách.

Dnes můžeme vidět, jak je Pán mocný. Díky Pánu jsou obě rodiny v pořádku. Je to Boží zázrak ve 21. století.

Náš syn jezdí na motorce dál, prý na pastorační návštěvy. Brázdí Švýcarsko na návštěvy Čechů, co tam jsou i dlouhá léta. Nám doma nezbývá nic jiného, než se s tím smířit.

Buď oslaveno a vyvýšeno jméno Hospodinovo.

Marta Dyntarová

OBĚŤ

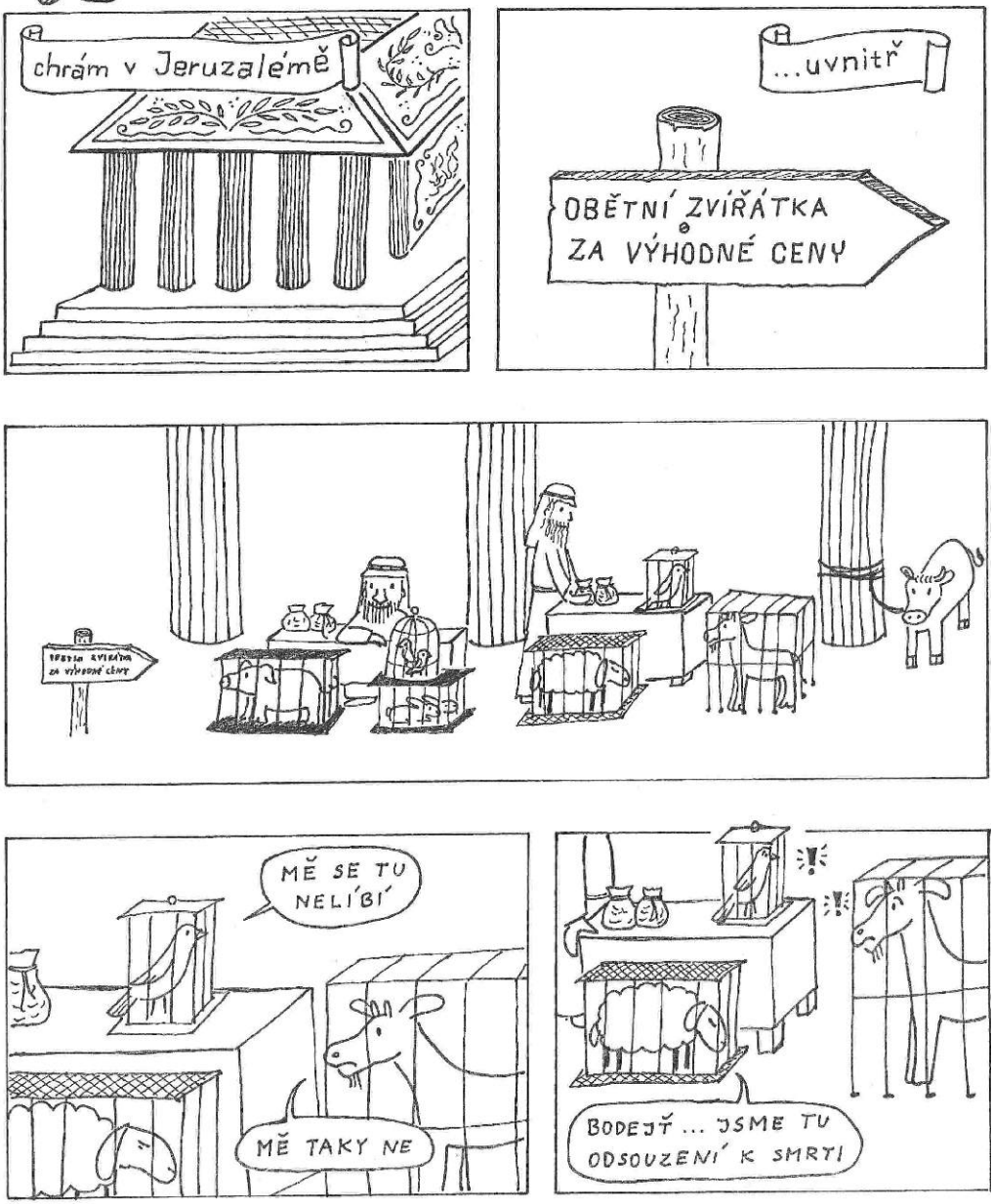
chrám v Jeruzalémě
...uvnitř
OBĚTNÍ ZVÍŘÁTKA ZA VÝHODNÉ CENY
MĚ SE TU NELÍBÍ
MĚ TAKY NE
BODEJŤ ... JSME TU ODSOUZENÍ K SMRTI

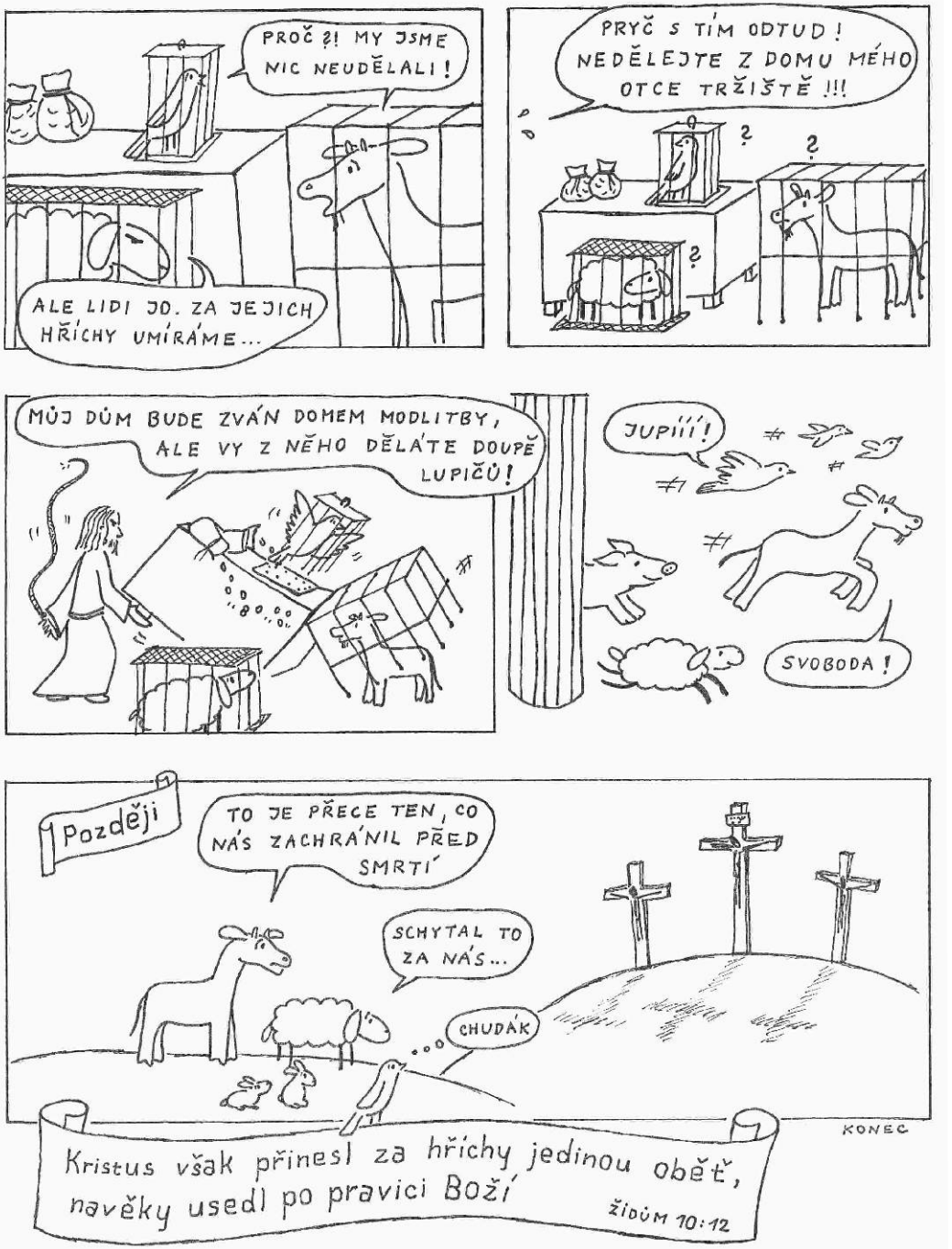
PROČ ?! MY JSME NIC NEUDĚLALI!
ALE LIDI JO. ZA JEJICH HŘÍCHY UMÍRÁME...
PRYČ S TÍM ODTUD! NEDĚLEJTE Z DOMU MÉHO OTCE TRŽIŠTĚ !!!
MŮJ DŮM BUDE ZVÁN DOMEM MODLITBY, ALE VY Z NĚHO DĚLÁTE DOUPĚ LUPIČŮ!
JUPÍÍÍ!
SVOBODA!
Později
TO JE PŘECE TEN, CO NÁS ZACHRÁNIL PŘED SMRTÍ
SCHYTAL TO ZA NÁS...
CHUDÁK
KONEC
Kristus však přinesl za hříchy jedinou oběť, navěky usedl po pravici Boží
ŽIDŮM 10:12

DIAKONICKÁ ORDINACE

V neděli 27. dubna má být sestra **Mária Uhlíková** ordinována diákonkou Církve bratrské. Někteří se v souvislosti s tím ptají, jak tomu rozumět. Cožpak Církev bratrská má nějaké diákony? Rozrůstá se snad u nás cosi jako nižší klérus?

Nic takového. Diákoni patří k církvi od počátku, prvními z nich byli Štěpán, Filip, Prochor, Nikánor, Timón, Parmén a Mikuláš z Antiochie, o kterých čteme na počátku šesté kapitoly knihy Skutků apoštolských. Měli obsluhovat u stolů; hned o kousek dál ale zjišťujeme, že stejně tak sloužili kázáním či misijním zvěstováním. Z novozákonních textů je zřetelné, že diákoni byli ustanovováni, že tedy od počátku šlo o formální pozici uprostřed církve. Kromě toho biblické texty ukazují, že k diákonům patřili jak muži, tak ženy (zřetelné je to např. v Ř 16,1).

Církev bratrská má diakonickou ordinaci zakotvenou ve svých základních dokumentech. Diakonickou ordinací odděluje ty, ve kterých rozpoznala především obdarování ke službě sociální a pastorační, aby se tímto způsobem šířila Boží láska k lidem i celému stvoření. K procesu povolání k diakonické službě, k diakonické ordinaci i k výkonu této služby říká Řád Církve bratrské:

„Na návrh staršovstva sboru jsou Radě předkládáni kandidáti a kandidátky na diakonickou ordinaci (Sk 6,1–7; 1Pt 4,10–11). Také Rada může navrhovat kandidáty na diakonickou ordinaci, zejména ve vztahu k zabezpečení diakonických služeb celocírkevního rozsahu. Tato ordinace je pověřením církve v rámci misijního poslání, a to k vykonávání konkrétní služby rázu sociálního, evangelizačního a pastoračního, např. jako kaplani ve vězeňských zařízeních, v nemocnicích, při spolupráci s dalšími složkami státní správy, při akutních situacích ohrožení a katastrof, případně v práci s dětmi, mládeží apod. Na základě schválení Radou provede diakonickou ordinaci předseda Rady či jím pověřený ordinovaný člen Rady (viz Slib diakonické ordinace, Hlava V., část XII.). Ordinovaní diákoni a diákonky mohou sloužit při svém zaměstnání, ale mohou být také jednotlivými sbory či Radou přijati do zaměstnaneckého poměru a financováni církvi nebo vykonávat svou službu v církevních i státních zařízeních diakonického charakteru. V případě přechodu diákona do kazatelské služby nastupuje do sborové práce jako vikář. Po vykonání vikariátu může být navržena ordinace kazatelská.“

Při uvádění do diakonické služby ordinand i jeho sbor skládají tento slib:

„Milý bratře (Milá sestro),

Byl(a) jsi navržen(a) a potvrzen(a) k diakonické službě v rámci misijní služby Církve bratrské. Církev rozpoznala tvé obdarování a potvrzuje tě v této odpovědné službě. Církev bratrská v duchu biblických textů vidí důležitost služby sociální, evangelizační a pastorační, které od apoštolské doby konaly osoby plné Ducha svatého a moudrosti, jak čteme v knize Skutků apoštolských (Sk 6,3–6; 8,26–40). Kristovo evangelium má být vždy doprovázeno činy živé víry, které jsou vysvětlením evangelia a zpřítomněním služby lásky našeho Pána Ježíše Krista.

Od prvních stran Starého zákona se setkáváme se skutečností Božího zájmu o celého člověka, včetně jeho potřeb těla. Náš Pán a Spasitel se také vždy zajímal nejen o stav duše, ale také o lidské zápasy, které souvisely s lidskou nouzí v různých oblastech. Ptám se tě před Pánem Bohem a církví, zda chceš sloužit svému Pánu cílevědomou a věrnou diakonickou službou. Je-li tomu tak, odpověz slovy:

S pomocí Boží slibuji.

Slibuješ, že se při vykonávání diakonické služby budeš řídit Božím slovem, že budeš usilovat o plnost Ducha svatého po vzoru prvních diákonů v Jeruzalémě, respektovat vedení svého sboru a společně s církví usilovat o naplnění svěřeného poslání?

Jestliže tak slibuješ, odpověz:

Ano.

My jako církev děkujeme Pánu Bohu za tebe a slibujeme, že tě budeme v této službě podpírat. Pán Bůh tě vystroj a zmocni ke slavnému úkolu kristovské služby v dnešním světě!"

Petr Raus

VELIKONOČNÍ POZDRAV

Každé Velikonoce jsou důkazem Boží lásky a věrnosti k nám. Bůh nás stvořil a velmi nás všechny miluje. Obětoval svého Syna za naše hříchy. Kéž znovu všichni prožíváme radost ze vzkříšení.

Vstal z mrtvých!

Protože vstal z mrtvých, mohu jít vstříc zítřkům.
Protože On žije, všechen strach je pryč!
Protože má všechno ve svých rukou,
má můj život smysl.

Vím, že můj Pán je živ…
Syna svého poslal Bůh,
dal mu jméno Ježíš…

Přišel, miloval, uzdravoval, odpouštěl:
Žil a zemřel, aby splatil i můj hřích…
Však prázdný hrob je důkazem,
že můj Pán je živ!

Přejeme sobě navzájem požehnané svátky.
Bohumiličtí

NEDĚLNÍ PÍSNIČKY O ŽIVOTĚ A SMRTI

NEDĚLE 6. DUBNA V 17.30 (od 17.00 káva a čaj)
CÍRKEV BRATRSKÁ, KOUNICOVA 15 - SUTERÉNNÍ PROSTORY

PŘÍBĚH TŘICÁTÝ: VLAKOVÉ DOBRODRUŽSTVÍ

Malá Klárka a její maminka mi vyprávěly příběh, který se jim nedávno opravdu stal. Vypravily se na výlet. Mířily na nádraží, kde chtěly nasednout do vlaku a dojet na velký a slavný hrad Karlštejn. Ani jedna z nich na něm zatím nebyla. Ve vlakovém kupé si přisedly ke starší paní, která je mile pozdravila a pak otevřela knížku a četla.

Vlak se rozjel. Jenže ouha! Rozjel se opačným směrem, než kam měly Klárka s maminkou namířeno. Ve spěchu nasedly na nástupišti do špatného vlaku! Co teď? Vystoupit se už nedalo a zakoupená jízdenka na tento směr jízdy neplatila. Maminka s Klárkou tedy rozmýšlely, jak tuto zapeklitou situaci vyřešit. Milá starší paní v kupé se jim snažila s úsměvem poradit. „*Budete muset od průvodčího koupit jízdenku novou, na nejbližší stanici vystoupit, vrátit se zase zpátky na nádraží, z něhož jste ráno nesprávně vyrazily, a pak…*“

Starší paní ještě ani nestihla domluvit, když se jí udělalo špatně. Sesunula se do sedadla, těžce dýchala, omdlela a knížka jí vypadla z ruky. Klárčina maminka je zdravotní sestra. Hned k paní přiskočila, pomohla jí položit se na sedadlo a zvedla jí nohy. Poslala také okamžitě Klárku, ať proběhne vlakem, najde průvodčího a požádá ho, aby vlak zastavil a zavolal sanitku do nejbližší stanice nebo na nejbližší železniční přejezd. Naštěstí byl průvodčí hned ve vedlejším vagoně a Klárka vše rychle a šikovně vyřídila.

Sanitka stála během několika minut přímo na nádraží v malé vesničce, kde by tento rychlík za jiných okolností vůbec nezastavoval. Tentokrát však zastavil. Starší paní dostala léky a ulevilo se jí ještě dříve, než ji sanitka odvezla na vyšetření do nejbližší nemocnice. Klárce s maminkou se ulevilo, že jejich spolucestující bude v pořádku. Obě se pak přiznaly průvodčímu, že nemají jízdenky, protože nastoupily do nesprávného spoje a potřebují se dostat na Karlštejn. Ale pan průvodčí se nezlobil. Usmál se a řekl: „*Asi Vás Pán Bůh poslal té paní na pomoc. Nevíme, co by se stalo, kdyby cestovala sama. A když 15 minut počkáte, pojede Vám osobní vlak přímo z této stanice. A staví i na Karlštejně.*“

Klárka s maminkou pak už věděly, že když se věci dějí jinak, než jak si to my lidé naplánujeme, může to být i proto, že nás Pán Bůh posílá, abychom pro něho něco dobrého učinili. A ten Karlštejn se jim nakonec moc líbil a opravdu si ho užily, i když na něj dorazily o dvě hodiny později, než původně plánovaly. Tak kéž bychom si i my všichni pamatovali, že Boží plány jsou vždy lepší, než ty naše, a chtěli je proto znát a naplňovat.

Když chceme pomoci člověku, který omdlí, můžeme udělat věci nakreslené na obrázcích. A pokud Vás napadá i něco dalšího, určitě to domalujte do prázdného políčka. Všechny obrázky můžete potom vybarvit.

Zavolat pomoc	Otevřít okno 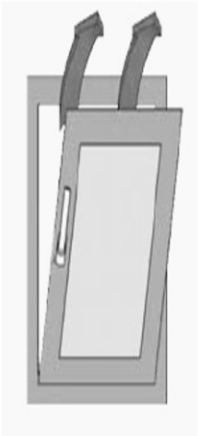
Zvednout nohy 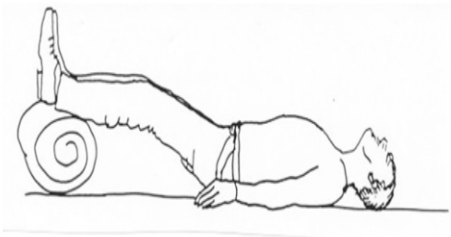	.....

Pája Sychrová

KOŠÍKOV 2014

Tradiční výlet na Velikonoční pondělí se tradičně koná do Košíkova a jako tradičně ho připravuje dorost, tentokrát David Raus. Zeptejte se ho na podrobnosti.

DUBEN V NAŠEM SBORU

Večírky / neděle 17.00

6. 4.: Koncert skupiny Nebend

Mládež / úterý 19.15

1. 4.: Bůh jako dárce (Josef Vávra)
8. 4.: Každodenní vděčnost (Daniel Johnson)
15. 4.: Velikonoční příběh „živě"
22. 4.: Čajovna v Africe (Mauerovi)
29. 4.: Rozhovor s Dandou Asszonyi: Vděčnost v mém životě

Klub maminek / čtvrtek 10.00

10. 4.: Hledání Boží vůle (Mária Uhlíková)
24. 4.: Práce po rodičovské dovolené (společná diskuse)

Sesterský odbor / středa 17.15

Schůzky v roce 2014: 30. 4., 28. 5., 26. 6., 3. 9., 1. 10., 29. 10, 26. 11. a 10. 12. (chystání vánočních balíčků)
Noc kostelů: 23. 5. 2014
Neděle seniorů: 1. 6. 2014

Velkopáteční pobožnosti / 18. dubna

9.00 ses. Mária Uhlíková + Večeře Páně
19.00 kaz. Jan Asszonyi + Večeře Páně

SPOLEČENSKÉ AKTIVITY

Fotbálek

Pravidelná nedělní odpolední sportovní aktivita mládeže od 15.00. Fotbálek na hřišti na Kounicově (Stadion). Vstupné 30,– Kč na osobu. Hraje se skoro za každého počasí. Informace u Šimona Kadlece (774 804 729) nebo u Tomáše Kotrbatého (604 362 414).

DUBEN V NAŠEM SBORU

PRAVIDELNÉ NEDĚLNÍ POBOŽNOSTI

6. 4.:	9.00	děkan Václav Slouk
	17.30	večírek (Nebend)
13. 4.:	9.00	kaz. Daniel Komrska (Květná neděle)
20. 4.:	9.00	kaz. Daniel Komrska (Velikonoční neděle)
27. 4.:	9.00	kaz. Bronislav Matulík
	19.00	večerní hudebně-meditativní bohoslužba (doprovod Ivan Šiller)

13. a 20. 4. se večerní pobožnosti nekonají

STŘEDA

BIBLICKÉ A MODLITEBNÍ HODINY

2. 4.:	19.00	jáhen Jan Špilar – hudebně meditativní setkání
9. 4.:	19.00	ses. Mária Uhlíková – hudebně meditativní setkání
16. 4.:	19.00	ses. Mária Uhlíková
23. 4.:	19.00	kaz. Jan Asszonyi
30. 4.:	19.00	kaz. Jan Asszonyi

Nedělní škola	pravidelně souběžně s nedělní pobožností
Mladší dorost	každé úterý v 17.00
Starší dorost	každý čtvrtek v 17.00
Mládež	každé úterý v 19.15
Modlitební chvíle	v neděli v 8.20 a ve středu v 18.20
Zkoušky pěveckého sboru	každý pátek v 16.45
Jednání staršovstva	ve středu 9. a 23. dubna po shromáždění
Sesterský odbor	ve středu 30. dubna v 17.15

STANICE

	BOHUMILICE / neděle 9.30	BLANSKO / neděle 14.00
6. 4.:	Bohumiličtí	
13. 4.:	Bohumiličtí	
20. 4.:	kaz. Daniel Komrska + VP	
27. 4.:	Bohumiličtí	kaz. Daniel Komrska